اهمیت دیدار «اردوغان» و «علی‌اف» در نخجوان

«نخجوان» محصور در خشکی بین ارمنستان، ترکیه و ایران، جایی است که رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهوری ترکیه روز دوشنبه برای دیدار با الهام علی‌اف همتای آذربایجانی خود به آنجا رفت، جایی که بدون اتصال زمینی با باکو در سال ۱۹۲۳ به آذربایجان ضمیمه شد. پس از آنکه آذربایجان با حمله نظامی کنترل منطقه جداشده قره‌باغ را به دست گرفت، مناقشه دیگری با ارمنستان در افق در حال ظهور است: قلمرو نخجوان. در زمان اتحاد جماهیر شوروی، نخجوان از طریق جاده و راه‌آهن با آذربایجان در ارتباط بود اما این ارتباطات با شروع جنگ آذربایجان و ارمنستان در دهه ۱۹۹۰ بر سر قره‌باغ از بین رفت گرچه خطوط هوایی همچنان فعال است. آذربایجان با این حال در سال ۲۰۲۰ پس از جنگ شش‌هفته‌ای با ارمنستان بر سر قره‌باغ خواستار بازگرداندن خطوط حمل‌ونقل به نخجوان شد. الهام علی‌اف و رجب طیب اردوغان در نخجوان با یکدیگر دیدار کردند و انتظار می‌رود برای برقراری ارتباط زمینی بین نخجوان و بقیه خاک آذربایجان تلاش کنند.

پس از حمله هفته گذشته ارتش آذربایجان به جدایی‌طلبان ارمنی قره‌باغ، برخی کارشناسان می‌گویند که ضمیمه‌کردن کریدور ارمنی زنگزور در امتداد مرز با ایران این پیوستگی را با «نخجوان» و فراتر از آن با ترکیه متحد باکو ممکن می‌سازد. ارمنستان با مفهوم «کریدور» ترویج‌شده از سوی آذربایجان مخالف است و می‌گوید که کریدور زنگزور که به نام منطقه محلی نام‌گذاری شده است بدون پست‌های بازرسی ارمنی، حاکمیت این کشور را تضعیف می‌کند.

ترکیه و روسیه نیز ممکن است در این بین نقش بازی کنند. ترکیه طرفدار یک کریدور زمینی است که ارتباط آنها را با بقیه جهان ترک فراهم کند. روسیه که از سال ۲۰۲۰ نیروهای حافظ صلح در قره‌باغ دارد در اصل گفته است که چنین کریدوری امکان‌پذیر است. مسیر کریدور پیشنهادی آذربایجان در امتداد مرز ارمنستان و نخجوان با ایران خواهد بود که نگرانی‌هایی را در تهران نیز ایجاد کرده است.

ایران یکی از مخالفان توسعه کریدور زنگزور است

برخی کارشناسان ایرانی چهار دلیل اصلی نگرانی تهران در توسعه کریدور زنگزور را اعلام کرده‌اند: نخست اینکه تهران نقش خود در ارتباط بین خاک آذربایجان و نخجوان را از دست می‌دهد. دوم، ایران نقش خود بین ترکیه و آسیای مرکزی را دیگر نخواهد داشت. سوم، این کشور نقطه ادغام خود با اتحادیه اقتصادی اوراسیا (EEU) یعنی ارمنستان را از دست خواهد داد. چهارم، با افزایش ارزش استراتژیک کریدور میانی، کریدور زنگزور نقش محوری ایران را در حمل‌ونقل بین شرق و غرب بیش از پیش کاهش خواهد داد.

وزیر خارجه ارمنستان هفته گذشته در مجمع عمومی سازمان ملل گفت: «تحمیل اجباری یک کریدور فراسرزمینی به ارمنستان، کریدوری که از خاک ارمنستان می‌گذرد اما خارج از کنترل ما خواهد بود، برای ما غیرقابل قبول است و باید برای جامعه بین‌المللی نیز غیرقابل قبول باشد».

برخلاف قره‌باغ، نخجوان امروز در میان جمعیت حدود ۴۰۰ هزار نفری خود طبق سرشماری سال ۲۰۰۹ هیچ ارمنی‌ای را در خود جای نداده است، در حالی که زمانی نیمی از جمعیت آن را ارمنی‌ها شکل می‌دادند اما اکنون آذری‌ها در آنجا در اکثریت هستند.

نخجوان در سده هفتم پیش از میلاد بخشی از امپراتوری هخامنشیان بود و در آن دوران فرمانروایان ارمنی حاکم نخجوان بودند که این موضوع با موافقت کوروش پادشاه ایران صورت گرفت. در سده سوم میلادی نیز نخجوان تابع دولت ساسانی بود. در این منطقه آتشکده‌های زیادی بود و در عین حال کلیساها نیز در آن سر برافراشتند. این آثار نشان می‌داد که زرتشتیان و مسیحیان در کنار یکدیگر زندگی می‌کردند. این جمهوری خودمختار بر اساس معاهده ترکمنچای در سال ۱۸۱۸ میلادی از ایران جدا شد. در سال ۱۸۴۱ نخجوان تابع حکومت گرجستان و در سال ۱۸۴۶ تابع حکومت ایروان «ارمنستان» شد.

زمانی که در سال ۱۹۲۱ ارمنستان شرقی با اتحاد جماهیر شوروی ادغام شد، استالین تصمیم گرفت منطقه نیمه‌بیابانی و کوهستانی نخجوان را با عنوان منطقه‌ای خودمختار به آذربایجان متصل کند. قرارداد با ترکیه در فوریه ۱۹۲۴ نهایی شد و این منطقه به یک جمهوری خودمختار سوسیالیستی شوروی تبدیل شد.

ارمنی‌ها در اواخر دهه ۱۹۸۰ در جریان خشونت‌ها در قره‌باغ از نخجوان گریختند و آثار حضور آنها به طور سازمان‌یافته پاک شد. کلیساهای آنها ویران شد و مقبره‌های مجسمه‌سازی‌شده آنها در قبرستان قرون وسطایی جلفا تخریب شد.

زندگی مشترک آذری و ارمنی سخت بود چراکه این دو جمعیت بر اساس مذهب از هم جدا شده‌اند.

یک سو ارمنی‌های مسیحی و دیگر سو آذری‌های مسلمان ترک‌زبان بودند. نخجوان در ۲۰ ژانویه ۱۹۹۰ استقلال «کامل» خود را اعلام کرد و از نیروهای شوروی خواست منطقه را ترک کنند.

بحران‌های سیاسی به دنبال شکست‌های نظامی آذربایجان در قره‌باغ، حیدر علی‌اف و نزدیکانش را در سال ۱۹۹۳ در باکو به قدرت رساند. جمهوری خودمختار نخجوان طبق قانون اساسی این کشور مصوب سال ۱۹۹۵ بخش جدایی‌ناپذیر آذربایجان است.

واصف طالبوف، رئیس مجلس عالی جمهوری خودمختار نخجوان از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۲۲ با ازدواج با خانواده علی‌اف یک سیستم را در نخجوان ایجاد کرد.

نشست سه‌جانبه کره جنوبی، ژاپن و چین

توافق برای تعامل

در سایه نگرانی‌های پکن درباره افزایش همکاری‌های کره‌جنوبی و ژاپن با آمریکا، دیپلمات‌های این سه کشور شرق آسیا با برگزاری نشست کم‌سابقه سه‌جانبه با هدف آغاز تعاملات اعلام کردند که سران کشورهایشان در «اولین زمان مناسب» با یکدیگر دیدار کنند. در دیدار سه‌جانبه تازه که روز گذشته انجام شد، فوناکوشی تاکهیرو، معاون ارشد وزیر خارجه ژاپن، چونگ بیونگ وون، معاون وزیر خارجه کره جنوبی و نونگ رونگ، معاون وزیر خارجه چین، حضور داشتند.

سه کشور ژاپن، کره جنوبی و چین از سال ۲۰۰۸ توافق کرده بودند که سالانه اجلاسی برای تقویت همکاری‌های منطقه‌ای برگزار کنند، اما این ابتکار به دلیل خصومت‌های دو و چند جانبه و همه‌گیری کووید ۱۹ از بین رفت. آخرین نشست سران ارشد کره جنوبی، چین و ژاپن در سال ۲۰۱۹ بود.

وزارت خارجه کره جنوبی از نشست آتی سران این سه کشور جزئیات بیشتری اعلام نکرد اما گفت که تاریخ‌های مشخصی مورد بحث است و وزرای خارجه «تا چند ماه دیگر» با هم دیدار خواهند کرد. کره جنوبی میزبان نشست‌های سه‌جانبه امسال است و برگزاری نشستی در اواخر دسامبر را پیشنهاد داده است.

یوکو کامیکاوا، وزیر خارجه ژاپن، در یک نشست توجیهی در این زمینه در توکیو تاکید کرد: «من معتقدم بحث درباره چالش‌های مختلف منطقه بسیار ارزشمند است؛ از این رو دیدارها را ادامه می‌دهیم». وانگ ون‌بین، سخنگوی وزارت خارجه چین نیز درباره این نشست گفت: «ما به اتفاق آرا معتقدیم که تقویت همکاری‌ها در راستای منافع مشترک سه طرف لازم است. باید برای تقویت همکاری عملی با هم کار کنیم و برای ایجاد صلح، ثبات و رفاه منطقه‌ای کمک‌های جدید انجام دهیم». نشست اخیر تا حدودی به منظور کاهش نگرانی‌های پکن درمورد تشدید همکاری دو متحد آمریکا انجام گرفت. سئول و توکیو در سال جاری برای پایان‌دادن به اختلاف‌های حقوقی، دیپلماتیک و تجاری بر سر مسائل مربوط به اشغال کره در سال‌های ۱۹۴۵ـ۱۹۱۰ از سوی ژاپن توافق کردند. یون سوک یول، رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی و فومیو کیشیدا، نخست‌وزیر ژاپن، برای بهبود روابط گام‌هایی برداشته‌اند. آنها در ماه آگوست یک نشست تاریخی سه‌جانبه با جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، برگزار کردند که در آن سه طرف متعهد شدند همکاری‌ها از جمله در زمینه دفاع و امنیت اقتصادی را تقویت کنند. یک مقام ارشد کره‌جنوبی گفت چین از زمانی که روابط دوجانبه به دلیل استقرار سامانه ضدموشکی در کره‌جنوبی در سال ۲۰۱۷ تیره شد، در جست‌وجوی همکاری‌های سه‌جانبه و ترتیب‌دادن منظم جلسات بوده است. این مقام که نخواست نامش فاش شود به رویترز گفت: «مطمئنم در رابطه با مشارکت‌های امنیتی سه‌جانبه نزدیک ما با ایالات متحده و ژاپن، نارضایتی در طرف آنها وجود خواهد داشت. به نظر می‌رسد این دیدگاه وجود دارد که آنها باید روابط دوجانبه با ما را به‌درستی مدیریت کنند». تانگ ژائو، کارشناس ارشد پکن در بنیاد کارنگی برای صلح بین‌المللی نیز گفت که چین به احتمال زیاد به دنبال تقویت روابط تجاری سه‌جانبه است. به گفته او ژاپن و کره جنوبی در اجتناب از درگیری‌های منطقه‌ای، حفظ روابط امنیتی باثبات با چین و کمک پکن در کاهش برنامه توسعه هسته‌ای گسترده کره‌شمالی منافع دارند. تانگ ژائو افزود: «این منافع مشترک برای ارتباطات راهبردی، اعتمادسازی و جلوگیری از بحران‌ها راه‌های جدیدی باز می‌کند».

دعوت سئول از «شی»

در همین ارتباط، کره‌جنوبی قصد دارد، برای اولین بار در یک دهه گذشته، میزبان شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین، باشد. این سفر می‌تواند صفحه جدیدی در روابط دو کشور باز کند که به‌دلیل نزدیکی سئول به واشنگتن دستخوش تغییر شده بود.

به گزارش بلومبرگ، دفتر یون سوک یول، رئیس‌جمهوری کره جنوبی در حال انجام هماهنگی‌های لازم برای این دیدار است. این اقدام پس از آن صورت می‌گیرد که شی در حاشیه بازی‌های آسیایی، با هان دوک‌سو، نخست‌وزیر کره جنوبی، ملاقات کرد و گفت سفر به کره جنوبی را «به‌صورت جدی مدنظر» خواهد داشت. چو ته یونگ، مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهوری، در مصاحبه با شبکه ام‌بی‌ان، گفت سفر شی در سال جاری دشوار خواهد بود اما در سال آینده ممکن است. او گفت: «پیش‌بینی می‌شود که این نقطه عطفی در روابط کره و چین باشد. این هدفی است که باید تحقق پیدا کند».

شی آخرین‌بار در جولای ۲۰۱۴ به کره جنوبی سفر کرد. به گزارش خبرگزاری دولتی شین‌هوا، او گفت چین و کره جنوبی همسایگان نزدیک و شرکای جدایی‌ناپذیرند و پیشرفت روابط دوجانبه در راستای منافع مشترک دو کشور و نویدبخش صلح و توسعه منطقه‌ای است. رئیس‌جمهوری کره جنوبی برای مقابله با تهدیدهایی مانند برنامه هسته‌ای کره شمالی و قدرت‌طلبی چین در منطقه هندآرام، همکاری امنیتی با دولت جو بایدن را تقویت کرده است. یون در تلاش است توازنی دقیق بین روابط با چین، بزرگ‌ترین شریک تجاری کره جنوبی، و آمریکا، اصلی‌ترین متحد امنیتی این کشور، ایجاد کند. او همچنین از درخواست دولت بایدن برای سازماندهی مجدد زنجیره‌های تأمین جهانی در راستای کاهش وابستگی به چین حمایت کرد که انتقاد پکن را برانگیخت.

ادامه از صفحه اول

اقتصاد، احساس ناامیدی و افول ارزش‌های اخلاقی

این‌گونه ثروت‌اندوزی موجب نابرابری ناموجه خواهد شد که در نتیجه آن، چشم و هم‌چشمی نیز در جامعه افزایش می‌یابد. در این شرایط، ثروت و قدرت به عنوان ارزش‌های معتبر جامعه پذیرفته می‌شود. از این رو، گروه‌هایی از مردم که امکان رسیدن به ثروت را از راه‌های متعارف ندارند، سعی می‌کنند تا از طریق اختلاس، رشوه، پارتی‌بازی، دروغ‌گویی و اقتصاد سیاه به ثروت دست یابند و از این طریق اصول اخلاقی را زیر پا بگذارند. نوسانات اقتصادی مانند نوسانات نرخ ارز، فقدان افق روشن، وابسته‌شدن یک اقتصاد به شایعات خوب و بد و امثال آن موجب می‌شود تا فعالان اقتصادی اعم از تولیدکننده و تجار برای ادامه فعالیت خود، اصول اخلاقی را زیر پا بگذارند.

تداوم بی‌کاری و فقدان افق روشن برای گشایش اقتصادی موجب سرخوردگی نسل جوان، به دلیل نرخ بالای بی‌کاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی می‌شود. این امر از طرفی موجب بی‌انگیزگی دانشجویان می‌شود که در اشکالی مانند پایان‌نامه‌های تقلبی و... را نشان می‌دهد.

از سوی دیگر مردم ناامید از آینده که از نظم کنونی احساس زیان می‌کنند و سهمی برای خود نمی‌بینند، بستر مناسبی برای اعتراض می‌بینند.

به گزارش آینده‌بان در سال ۱۳۹۷، سومین مسئله اجتماعی مردم ایران، ناامیدی درباره آینده و احساس بی‌آیندگی است. اکنون که پنج سال از آن گزارش می‌گذرد و جامعه ایرانی بعد از خروج ترامپ از برجام در سال ۱۳۹۷ و بازگشت تحریم‌ها، فشار شدیدتری را تحمل کرده و شاخص فلاکت روند رو به رشد داشته است، به یقین ناامیدی در جامعه بیشتر شده و در نتیجه افول ارزش‌های اخلاقی نیز نسبت به گذشته شدت یافته است، چنانچه آمار و اطلاعات نیز این امر را گواهی می‌دهد.

اگر آرمان‌گرایی‌ها با واقعی‌گرایی تلفیق می‌شد، این‌چنین مشکلات اقتصادی زندگی مردم را احاطه نمی‌کرد و امروز ناامیدی در جامعه گسترش نمی‌یافت. برای برون‌رفت از این وضعیت، توجه به علل سیاسی و اقتصادی احساس ناامیدی در جامعه، واقع‌گرایی در عرصه روابط بین‌الملل، اصل قراردادن رفاه جامعه و انجام الزامات آن، راه نجات کشور از وضعیت موجود است.

کار سخت اقتصاددانان

...شاخصی که با ضعف مؤلفه‌های آن (دولت کارآمد، تضمین حقوق مالکیت، پول قوی و آزادی تجارت) توسعه پایدار ممکن نیست؛ اما از سوی دیگر جریان اجتماعی بزرگی از متفکران و فعالان اقتصادی و کارآفرینان و صاحبان کسب‌وکار و گاهی مردم عادی و... به راه افتاده است که با فروپاشی نظام اقتصاد متمرکز در شوروی سابق سعی در رهانیدن اقتصاد کشور از قفس تنگ فرمول‌بندی‌های کاذب ایدئولوژیک و فرمان‌های دولتی و... کرده است. تلاشی که با مقابله تئوریسین‌های اقتصاد متمرکز و سیاست‌گذاران دولتی مواجه شده است. در این کشاکش بنا به دلایل مختلف و ازجمله حمایت سیاسی، غلبه با اقتصاد دولتی بوده و اقتصاد کشور همچنان دستوری و انحصاری و منزوی باقی مانده است؛ اما آن‌گاه که امکان سیاست‌گذاری و اجرا در اختیار جریان اقتصاد سیاسی آزاد و دموکراسی‌خواه قرار گرفته، بزرگ‌ترین تحول کمّی و کیفی اقتصادی کشور پس از انقلاب رقم خورده است (برنامه سوم توسعه با اصلاحات ساختاری و متوسط رشد ۵،۸ درصد). بنیان‌گذاران و مروجان اقتصاد آزاد و رقابتی اما در این سال‌ها هیچ‌گاه از توهین و برچسب مخالفان در امان نمانده‌اند (ذی‌نفعان رانت‌خوار، طرفداران شوک‌درمانی و نئولیبرال و...) و ناکارآمدی‌ها و چه‌بسا ویرانی‌های اقتصادی دو دهه اخیر به آنان نسبت داده شده و دفاعیات مستدل ایشان بی‌پاسخ مانده یا با طعن و... مواجه شده است. آخرین پرده این رفتار، حمله بس ناشایست روزنامه دولت به پنج اقتصاددان نویسنده بیانیه تحلیلی سال گذشته است (چرا التهاب موجود جامعه ایرانی را باید جدی گرفت؟ ۱۴۰۱،۷،۱۶) که در آن ریشه‌های اقتصادی اعتراض‌های اجتماعی آن روزها تحلیل شده بود. در نوشته روزنامه ایران («خواجگان اقتصاد، کاسبان اغتشاش»، ۱۴۰۲،۶،۲۷) این اقتصاددانان به‌عنوان «مهم‌ترین لیدرهای جریان لیبرال اقتصادی و غرب‌گرا» مسبب بخش اعظم مشکلات اقتصادی دیروز و امروز کشور معرفی شده‌اند. دراین‌میان بیشترین حمله هم متوجه دکتر مسعود نیلی از نویسندگان آن بیانیه و رئیس دانشکده اقتصاد و مدیریت دانشگاه شریف شده که به‌تازگی حکم بازنشستگی خود را دریافت کرده است. هرچند دکتر نیلی ارتباط بازنشستگی خود با این دست از حملات را رد کرده؛ اما به نظر می‌رسد این دو با یکدیگر مرتبط و ناشی از خشم دولتی‌ها از نگرش اقتصاد آزاد و رقابتی و به قول آقای رئیسی «نظم کهنه لیبرال» است؛ نگرشی که معتقد است کشور در چند دهه گذشته به گونه‌ای اداره شده که در هر مقطع زمانی فقط بتواند رضایت کوتاه‌مدت مردم را حفظ کند. این شیوه اداره، از طریق مصرف روزافزون منابع طبیعی و مالی کشور امکان‌پذیر شده که ظهور ابرچالش‌های کسری بودجه بزرگ ساختاری، ورشکستگی صندوق‌های بازنشستگی، ناترازی عظیم منابع بانک‌ها، شکاف درآمدی، بحران بی‌کاری و بحران محیط‌زیستی و... از برون‌دادهای آن بوده است. راه‌حل این مشکلات عمیق از نظر این اقتصاددانان «یک فرایند فنی و اداری نیست؛ بلکه نیازمند عبور از یک فرایند بسیار پیچیده اجتماعی -سیاسی است که فقط با مرافقت و مسالمت و شنیدن نظرات و گردن‌نهادن به خواسته‌هایی که بعضی از آنها را نظام تصمیم‌گیری نمی‌پسندد، حاصل می‌شود» (بیانیه پنج اقتصاددان- ۱۴۰۱،۷،۱۶)

۳- فهم جامعه ایران از اقتصاد دچار تحولات مهمی شده است و شمار رسانه‌های اقتصادی به ده‌ها و بلکه صدها رسیده است و فریاد اعتراض و پرسش معلمان و بازنشستگان و کارگران و... که از فشار اقتصادی و تورم و کمی دستمزد و اجاره مسکن و قیمت دارو و درمان و... به فغان آمده‌اند، هر روز رساتر می‌شود. اینکه چرا با وجود منابع سرشار و استعدادهای فراوان و جغرافیای ممتاز و... از حداقل‌های زندگی محروم‌اند؟! چرا در چند دهه اخیر کشورهای به‌مراتب فقیرتر از ایران به لحاظ سرمایه‌های مادی و معنوی و تمدنی، چنین رشدهای حیرت‌انگیزی کرده و توسعه و پیشرفت را برای مردم‌شان به ارمغان آورده‌اند و کشور ما چنین از قافله توسعه اقتصادی جا مانده است؟! کشوری که قرار بود تا دو سال دیگر در جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در منطقه باشد (چشم‌انداز ۱۴۰۴) چرا اکنون در پایین‌ترین رتبه‌های این جدول به سر می‌برد و مهم‌ترین خبر مسئولان آن کاهش دو، سه‌درصدی ابرتورم‌های ۴۰، ۵۰ درصدی و افزایش مبلغ کالابرگ‌ها و یارانه‌ها و... است؟!

دراین‌میان به نظر می‌رسد کار اقتصاددانان در مقابل دولتی که فقط در نفی آزادی و رقابت اقتصادی سخن سر می‌دهد و هیچ برنامه و راهبرد مشخصی ندارد و نیز مردمی معترض و پرسشگر بسیار سخت است و ظاهرا چاره‌ای ندارد جز اینکه «کاری کنیم که آموزه‌های علم اقتصاد تا حد ممکن ترویج شود. آگاهی راجع به مسائل اقتصادی را زیاد کنیم؛ چون مشکل سیاست‌گذار فقط خودش نیست. سیاست‌هایی هم که جامعه مطالبه می‌کند، ادامه همان سیاست‌هاست؛ یعنی سیاست‌مدار همان را انجام می‌دهد که جامعه می‌خواهد. هرچه بتوانیم فهم عمومی اقتصادی را بیشتر کنیم، به اصلاح نزدیک‌تر شده‌ایم. ممکن است مسیرمان خیلی طولانی باشد؛ ولی راهی جز این نیست. باید سعی کنیم علم اقتصاد به آن صورت که هست، ترویج شود» (مسعود نیلی، ۱۴۰۰،۱۲،۷).

مدرک فارغ‌التحصیلی (دانشنامه) این‌جانب جواد مومنی پارسا فرزند غلامرضا به شماره‌ی شناسنامه‌ی ۹ صادره از تبریز در مقطع کارشناسی پیوسته رشته‌ی مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی صادره از دانشگاه علوم پزشکی تهران با شماره‌ی ۵۰۸۱ و تاریخ صدور ۱۳۹۱/۰۵/۰۳ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه علوم پزشکی تهران به نشانی تهران بلوار کشاورز، نبش خیابان قدس، ساختمان معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران ارسال نماید.

بدینوسیله به اطلاع می‌رساند انتشارات روشن نظر به مدیریت سعیده حیدری نژاد به شماره پروانه ۱۸۱۱۸ به اسم نشر قند پارسی تغییر نام داده شد.

قوه قضائیه

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی قطعه یک ایلام

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۵۰۰۱۰۰۲۶۳۳ مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۲۸ هیات اول /هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای حسن فیض الهی به شماره شناسنامه ۴۳۹ کد ملی ۴۵۰۰۸۸۷۷۹۲ صادره از ایلام فرزند احمد ششدانگ یک باب ساختمان تجاری به مساحت ۵۲/۷۷ مترمربع پلاک شماره ۱۷۵۲ از ۱۲۴۹ اصلی واقع در حوزه ثبت ملک ایلام – بلوار شهید بهشتی – نرسیده به میدان امام حسن (ع) ، خریداری شده ازحاتم شبدار و منتسب به مالکیت کریم سلیمان نژاد محرز گردید.

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۵۰۰۱۰۰۲۶۳۴ مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۲۸ هیات اول /هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای حسن فیض الهی به شماره شناسنامه ۴۳۹ کد ملی ۴۵۰۰۸۸۷۷۹۲ صادره از ایلام فرزند احمد ششدانگ یک باب ساختمان تجاری به مساحت ۵۲/۶۸ مترمربع پلاک شماره ۱۷۵۳ از ۱۲۴۹ اصلی واقع در حوزه ثبت ملک ایلام – بلوار شهید بهشتی – نرسیده به میدان امام حسن (ع) ، خریداری شده از حاتم شبدار و منتسب به مالکیت کریم سلیمان نژاد محرز گردید.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند ظرف مدت دو ماه و در مورد آگهی اصلاحی ظرف مدت یک ماه از تاریخ انتشار اولین آگهی ، اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ،دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند ، بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۲/۰۷/۰۵

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۲/۰۷/۲۰

رستمی اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک ایلام ۴۰۶۷

شناسه : ۱۵۷۳۱۲۵